

Az ötvenes évekkel riogatnak

2018 szeptember 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A 24.hu-s Nagy József durva hangnemet ütött meg...

Történt, hogy Nagy József, a 24.hu munkatársa a visszafoglalt Hír TV-n vad gerlőczyzásba kezdett. Dacosan, emelt hangon feleselt a m?sorvezet?vel. Épp csak a földre nem vetette magát. Földi-Kovács Andrea rutinos édesanya. Nem jön zavarba holmi kis kiabálástól, így most is, mint oly sokszor, szelíd mosollyal és megsemmisít? érvekkkel tette helyre a lázadó kamasznak látszó vagy látszani szándékozót, kibontott hajjal hevesked?, hisztiz? hippit.

Nagy József frissen mosott és balzsamozott haja csak úgy repkedett, amikor szóba került a kultúrharc, és mérges vörösbe borult messzir?l kedvesnek t?n? orcája. Dühödten kezdte sorolni az általa jónak és tehetségesnek tartott szerz?ket – itt bukkant fel el?ször Gerlőczy Márton neve is –, és mérgesen csapta ki az asztalra azt az érvét, hogy a jobboldalon nem tudnak jól írni (genetikailag?). Persze lehet próbálkozni, na de mit is gondolunk mi itt vagy Andrea ott? Hogy egyszer lesz olyan jobboldali író, aki meg fogja közelíteni például Gerlőczyt? Ugyan, kérem!

És akkor most újfent érkezett az a pillanat, amit a Pravdázók, az ötvenes évekezt?k képtelenek megemészteni, ezért inkább elhallgatják.

Elhallgatják, amikor szerény személyem itt, a Magyar Id?k hasábjain leírja, hogy szerinte a Katona József Színház a legnagyobb színház, a repertoárjukon szerepl? A bajnok cím? darab pedig jó. Vagy hogy Székely Kriszta remek rendez?. Esetleg hogy Hajós András az egyik legintelligensebb, legjobb humorral rendelkezt? el?adó.

Leírja, mert leírhatja. Hála és viszonzás nélkül teszi, csak mert így gondolja. Dacára annak, hogy Máté Gábor, a Katona József Színház igazgatója legutóbb a Magyar Hangnak adott interjújában a következőket bírta nyilatkozni Szakács Árpád Magyar Id?kben publikált kultúrkampf-cikksorozatával kapcsolatban: „Minden józan ember tisztában van azzal, hogy mindez valóban az ötvenes éveket idézi.”

Ötvenes évek, mi, Gábor? Az ötvenes években embereket öltek a politikai véleményük miatt. Most meg a színházadat és A bajnokot dicséri a lap f?munkatársa a „rettegett” újságban. Dicséri. Bizony. Mert megteheti. Mert ez nem a 24.hu. Itt nem cenzúrázzák a m?vészetre, a m?vészekre vonatkozó véleményeket politikai alapon. Mert itt nem selyemzsínórokat közölnek le, ezt a lapot nem Orbán Viktor szerkeszti. Itt emberek dolgoznak, különböző? ízlés?ek, különböző? dolgokat gondolva emberekr?l, m?vekr?l és intézményvezet?kr?l.

Pr?hle Gergely a helyén van, és legjobb tudomásom szerint Ókovács Szilvesztert se váltották le a mai napig. Igen, kedves liberális barátaink, ti, akik csak a haladó sajtóból szerzitek az információkat, nektek mondom, hogy én is olvasom, látom, hogy a függetlenobjektívek szerint a két említett urat már hónapokkal ezel?tt elvitte egy nagy fekete autó, és jelen pillanatban is felváltva veri ?ket Bayer Zsolt és Kövér László.

Az igazság azonban ezzel szemben az: nemcsak hogy szabadlábon vannak, de a munkahelyükr?l sem bocsátották el ?ket. Most is épp dolgoznak. Pontosan ugyanott – a Pet?fi Irodalmi Múzeum, illetve a Magyar Állami Operaház élén –, ahol a munkájukat kritizáló cikkek megjelenése el?tt dolgoztak. A forradalom nem falta fel gyermekeit, csak id?nként kritizál. Tudom, nektek ez szokatlan, hiszen a tieitek ilyen nem szoktak csinálni. De mi mások vagyunk.

De ígértem egy bizonyos pillanat eljövetelét.

Íme: Gerlőczy Marci remek író. Az Igazolt hiányzást is nagyon szerettem, de A csemegepultos naplóját egyetlen éjszaka alatt olvastam el a Kanári-szigeteken. Nem tudtam letenni, pedig másnap f?szerepet, egészen pontosan Oberont táncoltam a Szentivánéji álom cím? balettban. Még SMS-t is küldtem akkor Marcinak, akivel nagyon sok mindenben nem értek egyet, de tehetséges és tisztességes embernek tartom. Elismerem.

Elhunyt barátját, Bächer Ivánt is ismertem, köszön?-, író-olvasó viszonyban voltunk. ? írt, én olvastam. No nem a népszabiz tárcáit, azokról kegyeleti okokból nem nyilatkozom, hanem a könyveit. Mindet. Mert jók voltak. Pont mint Marci könyvei. Csakhogy! A nagy „kultúrkampfvitát” követ? olvasóimnak mondom, hogy a dolog nem ilyen egyszer?. Mert bár Marci pompás és tehetséges író, azt az apró kis részletet nem illend? figyelmen kívül hagyni, hogy annak idején az Igazolt hiányzás plakátjai minden metróállomás mozgólépcs?jénél szembejöttek velünk.

Rengeteg interjú jelent meg az ifjú titánnal, hatalmas hájpot kapott az ismeretlenség homályából fölbukkanó fiatal tehetség. Marcit rendesen felépítették, betolták a szekerét az erre a feladatra kijelölt és minden bizonnyal kiválóan megfizetett marketinges szakemberek. És ezzel persze nincs semmi baj. A baj azzal van, ha a szekeret tolókról nem emlékezünk meg.

Ha nagyvonalúan félrenézünk, amikor a tolok tolnak, és úgy érvelünk egy írókról szóló vitában, hogy pusztán a tehetséget vesszük el? az érvelésünket segít? pakliból. Mert a tolok munkája bizony nagyon fontos. Amikor Nagy József a tolókat megpróbálja elhallgatni, akkor elferdíti a tényeket. És akkor bizony hazudik. Akkor úgy tesz, mintha a tolok nem érdemelnének fizetést, hiszen nincs értelme a munkájuknak. Pedig nagyon is van.

És a mostani kultúrharc erről is szól.

Hogy az állami tolok végre toljanak.

Mert azok, akiket mi elismerünk, akiket megdicsérünk, soha a büdös életben nem fogják viszonzni a tehetségük elismerését. Azok nem fognak minket tolni. Csak egymást. Inkább ötvenesévekeznek. Vagy hallgatnak. Nehogy megszólják vagy kollaborációval vádolják őket a nagyon elfogadó barátaik.

Apáti Bence - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló